

*Andrál sir, andré páñi,
Panensá kiyá dádeske,
Kiyá Niváseske
Pçandel tumen shelchá
Eñávárdesh teñá!“*

*от чесъна – във водата,
от водата – при баща си,
при Ниваши.
Той с въже ще ви върже
деветдесет и девет (ярда
дълго)!“*

Сред трансилванските цигани катунари е разпространен следният лек срещу глисти при свинете: Преди изгрев се застава пред çadcerli, или коприва, която се полива с урината на болното животно, като се повтаря:

*„Láče, láče detehará!
Hin mánge máy bute trásha
Kirmora hin [báleceske],
Te me penáv, penáv tute!
Káles hin yon, loles, párnesh,
Deisislá hin yon mulánes!“*

*„Добра, добра зора,
стигна ме беда.
[Свинята] червей я яде
и затуй аз моля те!
Черен, бял или червен,
утре да е уморен!“*

Копривата също води до специфични асоциации. Според циганите тя расте главно на места, под които минават подземни проходи към обиталищата на Пчувус или земните духове, затова е посветена на тях и се нарича Kásta Pçuvasengré, Пчувуска гора. Оттук идва и песничката, която циганчетата пеят, когато събират коприва за прасетата:

*„Çádcerli ná pçábuvá!
André ker me ná jiáv,
Kiyá Pçuvus ná jiáv,
Tráden, tráden kirmorá!“*

*„Коприва, ти недей ме пари!
Няма кой в дома ти да припари,
никой при Пчувуси не отива,
червеите умори, коприва!“*

„Копривата – казва Фридрих („Symbolik der Natur“, с. 324) – се възприема от индусите като сатанински символ, тъй като причинява пареща болка и както те казват, голямата змия е изляла отровата си върху нея. Но доколкото злото е противоотрова срещу зло, държаната в ръка коприва пази срещу привидения и е